

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 111. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181756496/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Den brune Mand. Nej, min fjære Broder! min Samvittighed strikender mig for, at jeg ikke bruger fligge Sneb.

Kromanden. Gaa, du gamle Nær! med din Samvittighed. Du siger aldrig et, uden du har et andet bag Øret; og det gaar med dig, ligesom med Amagerkonerne, der gjøre deres Ed paa, at de ikke blande Vand i Mælken, men har den Forbeholdenhed, at de blande Mælk i Vandet. Men vi ere færdige at glemme det, du skalde fortælle mig.

Den brune Mand. Ja! jeg skal sige dig det korteligen: jeg har været saa lykkelig at sælge min Fabrik.

Kromanden. Handen heller! og hvem har kjøbt den?

Den brune Mand. Det har Kongen.

Kromanden. Kongen? . . . hvad den Hjemme Syge skal han gjøre med den? han kan jo dog ikke være Fabrikør?

Den brune Mand. Jo, naar der bliver sat en Direktion og Bestyrelse til at drive den, saa vil vist vor Herre lægge sin Besigtigelse dertil, og det kan blive en fortreffelig og nyttig Indretning for Landet.

Kromanden. Jo, gid Handen havde den Besigtigelse, som Direktionen og Bestyrelsen aede og! der hænger altid noget mere ved end den blotte Besigtigelse. Haa! hvad fik du for din Fabrik?

Den brune Mand. Luns tredive Tusende Rigsdaler.

Kromanden. Ikke mere? Ih det er jo luns en Gang saa meget, som jeg tror den er værd. Hor, véd Du hvad? Kongen er, min Sætighed! den bedste Mand i Landet, og om man aldrig vidste det af andet, saa kan man se det deraf, at han er den, der bliver allermeest snydt. Det skær mig i mit Hjærte, naar jeg tænker derpaa; jo min Sjæl! gjør det saa. Han kan umulig selv se alle Ting; han maa lide paa andre, og naar nu disse enten ikke forstaa det, de burde, eller ogsaa ere Skjælmere, hvorledes maa det saa gaa?

Den brune Mand. Men det er jo ikke Tilfældet her; Fabrikken er ærlig sine Penge værd.

Kromanden. Har været, vil du sige, og jeg tror ikke